

Příběh bájně
Atlantidy

Napsal Lukáš Juřica

Píše se rok 2045

22.3.

„Mně se do té práce zase nechce.“ Říká Marek zaměstnanec Science centra v Paříži

„Jakožto tvůj osobní robot ti říkám, že tento den nebude zas tak špatný.“

„No ale Edwarde, Ty nevíš, jak těžký je vymyslet nebo objevit něco nového. Nemáš to ani v programu!“

„Omlouvám se, Pane.“

„To nic, tak ahoj večer.“

„Na shledanou, můj Pane.“

Marek přijel do práce. Snaží se si přivolat výtah.

„Sakra, co s tím zase je? Jedno z nejlepších science center a neumí sestrojít spolehlivej výtah.“

Marek jde po schodech a slyší, jak se tam baví nějakí lidé:

„Hele slyšela jsi už o té bájný Atlantýdě?“ „Jo.“ „To je ale pohádka, co?“ Hrůza, dyby si to alespoň vyměřili nějak neprokouknutelnějc. Takhle i můj spolužák Ben snad už konečně pochopí, že to není pravda.“

„Promiňte,“ přijde k nim Marek. „Kdo ste?“ „Marek Laskavý. A vy?“ „Já jsem David.“ „A já Anna.“ „Na čem zakládáte svou domněnku, že je bájná Atlantida fikce?“ „Ježiši, další co věří, že opravdu existovala.“

Marek se podíval na hodinky. „To je hodin! Hele, dáte mi na sebe číslo, abychom se o tom ještě mohli pobavit?“ „No jasně. Tak třeba na mě,“ ozve se David, „7845 9563 8521.“ „Tak jo, díky. Čau.“ „No čau. Další co věří těmhle žvástům.“

Marek jde do své laboratoře a něco ho napadá. „Dobrý den, pane řediteli.“ „Dobrý, pane Laskavý. Co potřebujete?“ „Chci se Vás zeptat, co si myslíte o bájně Atlantidě?“ „Bez urážky, je to mýtus. Už několikrát jsme se snažili tuto bájnou civilizaci najít a vždy se vrátíme s nepořízenou.“ „Aha, tak by Vaše Science centrum nechtělo financovat ještě jednu?“ „Ne, rozhodně ne! Nemáme nafukovací rozpočet. Nemůžeme zkoumat něco co neexistuje.“ „Dobře, děkuji za Váš čas.“ Marek se vrací do své laboratoře a přemýšlí, že půjde do knihovny podívat se, co je o bájně Atlantidě napsáno ve starých knihách.

V knihovně

„Dobrý den, pane Laskavý.“ „Dobrý. Máte tu nějaké knihy o bájně Atlantidě?“ „Ano, máme je v uličce sci-fi.“ „Dobře děkuji.“

(Už i knihovny si myslí že je to fikce.) „Á hele, tady je kniha „Vše o bájně Atlantidě“, tam určitě něco musí být. Tak podle této knihy se bájná Atlantida nachází někde na Antarktidě? Odkdy? Další brak! Jdu radši domů nebo mě tu ještě něco naštve.“

Cestou domů Marek stále přemýšlí, jestli to opravdu není výmysl

„No ale když by to byla fikce, tak by na tom firmy asi hodně vydělaly. Asi to bude fikce. Počkat!“ Marek si vzpomněl na rozhovor s Davidem a Annou.

„Ti dva mluvili o nějakém Benovi, který této teorii asi stále věří.“

Doma

„Ahoj Edwarde, zapni mi počítač!“ „Ano, Pane.“ „Díky Edwarde. Tak počítači, piš... Ahoj Davide máš kontakt na toho Bena, o kterém jsi mluvil při našem rozhovoru?“

Asi za pět minut...

„No jasně, tady je, piš si: 7102 0236 6398“

„To jsem nečekal, že by mi takhle rychle odpověděl. Ti mladí, jsou na tom přilepení dvacet čtyři hodin denně! Počítači piš: Ahoj Bene, od jednoho kluka jsem dostal na Tebe kontakt, že se prý zajímáš o bájnou Atlantidu, je to tak?“

Ben: „Ano, ale nikdo mi to nevěří.“ „No, já si myslím, že také mohla existovat. Mám návrh: Mohli bychom se sejít v Science centru v Paříži? Třeba zítra?“ „Klidně, ale jak Vás najdu?“ „Jednoduše,“ říká Marek, „jdi do pátého patra a tam mě najdeš pod jménem Marek Laskavý.“ „Dobře, tak zítra, na shledanou.“

Další den po škole jde Ben za Markem.

„Dobrý den, pane Laskavý.“ „Ahoj, Bene.“ „Přemýšlel jsem o té Atlantidě, a došel jsem k závěru, že pokud bychom chtěli Atlantidu začít hledat, tak bychom potřebovali minimálně nějakou finanční podporu, jenže ředitel Science centra nevěří, že Atlantida vůbec někdy existovala, takže od něj nedostaneme ani penny.“

„To je skutečný problém. Tolik peněz bychom sami nikdy nenašetřili. Možná bychom se mohli podívat na internet, jestli tam nebude nějaká zakázka, protože oba, teda hlavně Vy umíte vyrábět a programovat velmi sofistikované roboty.“

„To je pravda. Zkusím se podívat po nějaké zakázce, a když bych něco našel, dám Ti určitě vědět, ale teď už musím zase do práce. Tak ahoj.“

„Na shledanou!“ Ben pro sebe, „konečně někdo, kdo si nemyslí, že je to blbost.“

Večer:

Marek: „Hmm, firma GoodFactory potřebuje sestrojít a naprogramovat roboty na velmi složitou výrobní linku. Čtu... když ji budete moci sestrojít, naprogramovat a zaškolit personál, tak Vám budeme generovat příjem 10% z prodejů... Tak to navrhnu Benovi.“

„Ahoj Bene, máš na mě chvíli?“

„Dobrý den, co potřebujete?“

„Našel jsem inzerát, že firma GoodFactory potřebuje sestrojít a naprogramovat výrobní linku, a že když bude vše fungovat, tak nám budou generovat 10% z prodejů.“

„Jo, to by šlo,“

„Tak já jim tam zavolám.“

Marek volá do firmy:

„Dobrý den, platí stále ten inzerát na výrobní linku?“

„Dobrý den. Ano, stále platí, chtěl byste ji sestrojít?“

„Ano, určitě, kdy bychom mohli přijít?“

„Vy to nebudete dělat sám?“

„Ne, mám ještě učně, který bude jen přihlížet.“

„Ale musíte se za něj zaručit!“

„Samozřejmě!“

„Tak dobře. Mohli byste přijít hned zítra?“

„Ano, jistě. Zařídím to ve svém zaměstnání a přijdeme oba.“

„Dobře, budeme na vás čekat.“

„Tak Bene, zítra půjdeme sestrojít tu linku, ano?“

Ben: „Určitě, jsem za to moc rád!“

Konec první kapitoly

---

*Podaří se Markovi postavit výrobní linku? Není v tom nějaký háček? Má firma vše, co bude Marek potřebovat? Začnou se už připravovat na cestu? Najdou vůbec někdy Atlantidu? Odpovědi na tyto otázky a ještě mnoho dalších dobrodružství v příštích dílech **příběhu bájně Atlantidy!***

